

[Glensgaard.]

ministerens ideer fremlagt som ændringsforslag her ved anden behandling.

Fremskridtspartiet er delt omkring ændringsforslag nr. 3, og årsagen til, at vi er delt på dette punkt, er sådan set ikke, at vi er uenige, men at der er begrundelse for både at stemme ja og nej til ændringsforslaget. Hvis vi siger ja til dette ændringsforslag, så giver vi mulighed for, at firmaer, som måske ikke ligefrem er på fallittens rand, men som bare har et kapitalbehov, kan komme i betragtning. Vi må formode, at der vil være en større del af dem, som ikke senere går fallit, og dermed vil der være et mindre tab for staten.

På den anden side må vi nok sige, at hvis vi først åbner op for en udvidelse, så vil ministeren komme tilbage til finansudvalget eller folketinget og sige: nu har vi lukket op for de og de muligheder, og derfor er fonden ikke stor nok, og derfor må vi udvide fondens kapital. Det er de to årsager til, at vi i partiet er delt i dette spørgsmål.

Til ændringsforslag nr. 1 vil vi stemme nej ud fra den betragtning, at vi ikke mener, der kan være nogen idé i, at denne dårlige lovgivning skal udvides til at kunne gælde helt til den 1. juli 1977.

Folketinget har igennem de sidste 10-15 år stadig pålagt erhvervslivet nye byrder. Det vil man ændre ved nu at give dem milde gaver, og både ministeren og hr. Lysholt Hansens partifælle råbte jo i går om, at nu stod vi her og gav milde gaver fra arbejderen til godsejeren. Nu står vi i dag med en lovgivning, hvor der i hvert tilfælde er mulighed for, at en del skatteydere vil komme til at betale til andre virksomheder. Vi kan altså komme ud for, at den lille arbejder, som hr. Lysholt Hansens partifælle i går talte om, nu skal til at betale lidt mere i skat, fordi staten er gået ind i bankvirksomhed.

Hr. Lysholt Hansen sagde også, at ingen påtvinges eller påduttet denne lov. Dér må hr. Lysholt Hansen dog have glemt, at der er nogle, der skal være med til at betale, og de påtvinges i hvert tilfælde denne lovgivning. Det er korrekt, at man kan ikke blive tvunget til at modtage tilskud fra staten endnu — man ved jo ikke, om det også kunne komme i et senere ændringsforslag fra ministeren.

Hr. Lysholt Hansen siger, at det glæder

ham, at Industrirådet udtaler, at de nu kan lære at leve med denne lovgivning. Det er netop fejlen. Fejlen er, at man måske set med ministerens øjne har slået en lille handel af med Industrirådet, således at Industrirådet nu har ændret standpunkt, så det accepterer lovgivningen.

Hvis Industrirådet bare lærte, at her i tilværelsen gælder det ikke bare om at sige ja, når det er tilskud, og nej, når det er restriktioner, men lærte at sige: vi ønsker at leve som et liberalt erhverv, så undgik vi al den slags her, hvor vi på det ene tidspunkt havde arbejderbevægelsen til at sige ja og på det næste tidspunkt havde Industrirådet til at sige ja. Vi kan lige så godt lære først som sidst, at det kan ikke nytte noget, at vi siger ja, hver gang vi får noget foræret, og siger nej, hver gang vi skal give.

Fremskridtspartiet ønsker ikke at medvirke til lovforslagenes gennemførelse og vil stemme nej ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg havde ellers lovet, at jeg ikke ville sige noget til hr. Glensgård, men jeg må alligevel gøre hr. Glensgård opmærksom på, at jeg er helt overbevist om, at danske arbejdere med jævne og almindelige lønindtægter hellere end gerne, om det skulle være, er med til at bidrage til det formål her, som giver dem og deres kammerater en chance for måske at få en arbejdsplads. Det er nemlig ikke egoister, det er folk, der forstår sammenholdets og solidaritetens betydning. Derfor er jeg helt overbevist om, at her handler vi helt i overensstemmelse med de vælgere, som har sat os ind i dette ting. Egoismen overlader vi helt til hr. Glensgård og hans parti.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Hr. Glensgård har ordet for en kort bemærkning, og så foreslår jeg, at vi går videre med talerrækken.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Så længe vi har den socialdemokratiske regering siddende, kan jeg desværre ikke love hr. Lysholt Hansen, at jeg ikke vil beskæftige mig med socialdemokratiet. Det er jeg forpligtet til, fordi det i hovedsagen